

Nr 436.

Av herr **Lindén m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 349, med förslag till arbetstidslag för detaljhandeln, m. m.

I proposition nr 349 till innevarande års riksdag har Kungl. Maj:t i anslutning till 1941 års arbetstids- och butiksstängningssakkunnigas den 24 februari 1942 avgivna betänkande framlagt vissa förslag till ny arbetstids- och butiksstängningslag m. m.

De uttalanden, som av departementschefen gjorts till lagförslaget, finna undertecknade till väsentlig del vara fullt befogade. Särskilt vilja vi understryka värdet av departementschefens uppfattning att arbetsrådet ej bör bli underställnings- och tillståndsmyndighet, ävensom att produkter av svensk frukt samt vykort få försäljas i kioskerna efter vanlig affärstid.

Beträffande särskilt frågan om arbetsrådets arbetsuppgifter finna vi anledning att i anslutning till departementschefens yttrande göra det uttalandet, att de olägenheter, som hittills vållats av att dylika ärenden behandlats av ett stort antal tillståndsmyndigheter i landet, numera kunna anses eliminerade. En viss enhetlighet ifråga om lagtolkningen resp. tillämpningen har otvivelaktigt efter hand redan uppnåtts. För övrigt må framhållas, att länsstyrelserna och de lokala tillståndsmyndigheterna ha betydligt större möjligheter än en till Stockholm förlagd central tillståndsmyndighet att taga hänsyn till de i orten rådande förhållandena och till sökanden, som, särskilt å mindre orter, torde kunna förutsättas vara personligen känd av den lokala myndigheten.

Däremot anse vi, i motsats till departementschefen, att andra stycket i mom. 1, 11 § i gällande lag icke bör utgå, då lagen nu varit i tillämpning så länge, att en viss enhetlig norm för dess tillämpning börjar skönjas hos tillståndsmyndigheterna och man icke gärna kan förbise det konkreta värde, som måste anses föreligga i magistrats och kommunalborgmästares ingående kännedom om lokala förhållanden.

Beträffande försäljning av fotografisk film i kioskerna anse vi, att denna bör vara tillåten med hänsyn till att ifrågavarande vara måste anses ha karaktären av en impulsvara, som allmänheten ofta har tillfälligt och oförutsett behov av vid fotografering å sön- och helgdagar, liksom även å kvällar under sommartiden.

Ehuru vi äro av den bestämda uppfattningen, att tobaksvaror med fog måste anses såsom impulsvaror och förty böra få försäljas även å den tid,

som kan betecknas som allmänhetens fritid, äro vi införstådda med att det, med hänsyn bl. a. till den pågående utredningen rörande tobakshandeln över huvud taget och på grund av tidsläget, ej skäligen kan påfordras, att bestämmelser, innebärande att tobaksvarorna göras till s. k. fritidsvaror, nu skola införas. Däremot anse vi, att de s. k. vanliga kioskerna med hänsyn till sitt knappa varusortiment och den ekonomiska roll tobaksförsäljningen spelar för deras bärighet böra få tillåtas försälja tobaksvaror under vanlig butikstid i likhet med vad som i andra lagutskottets betänkande (nr 31 år 1939) till gällande lag föreslagits.

Det synes oss även vara tillbörligt, att de kioskidkare, som genom övergångsbestämmelserna till gällande lag åtnjuta undantag från bestämmelserna i 11 §, tillförsäkras vissa garantier att även i fortsättningen få bedriva sin rörelse under samma betingelser som hittills.

I anslutning till vad sålunda anförts vilja vi hemställa,

att riksdagen med godkännande i övrigt av vad Kungl. Maj:ts proposition nr 349 föreslagit måtte besluta

dels att andra stycket i mom. 1 av 11 § i gällande lag måtte kvarstå,

dels att fotografisk film måtte upptagas bland de under punkt 1 i 3 mom. av 11 § nämnda varuslagen,

dels att i sistnämnda lagpunkt satsen: »där under hela försäljningsdagen endast dessa varor saluhållas» må utbytas mot satsen »där under hela försäljningsdagen endast dessa varor och tobaksvaror saluhållas»,

dels att riksdagen måtte besluta att göra det uttalandet att de näringsidkare, som jämlikt övergångsbestämmelserna till gällande lag på grund av sjuklighet, invaliditet eller hög ålder eller som eljest för sin egen och sin familjs försörjning ha särskilt stort behov av att även i fortsättningen få bedriva rörelsen utan ändring, med stöd av punkt 7 i 3 mom. av 11 § i Kungl. Maj:ts proposition nr 349 skola röna samma hänsynstagande som i gällande lag.

Stockholm den 12 juni 1942.

Lars V. Lindén.

Hugo Witzell.

Karl Falk.

Ejnar Johansson.

Sigvard Ohlsson.

Rolf Edberg.

Fritz Persson.